

श्री साईबाबांकडे काय मागावे

—श्री. लक्ष्मण सदाशिव नाईक.

(अध्यक्ष श्रीसाईलीला लेखक—कवी समेलन १० वे)

धन्वंतरी नगर, इंदूर (म. प्र.).

० श्री साईबाबांकडे काय मागावे हा विचार मनामध्ये येताच मन गोंधळून जाते. संसारातील वस्तु मागण्याचे मनात येताच हे काय मागतो आहे कारण हे सर्व नाशवंत असून मिळालेल्या वस्तुचा आनंद क्षणभर टिकतो. मग चीर आनंद कशात आहे हचा विचाराने मन विचलित होते.

श्री साईलीला मासिकातील अनुभव वाचल्यावर “श्री साईबाबा” भक्तांचे संकट दूर करण्याकरिता, देलोवेळी धावून गेले व भक्तांची श्रद्धा दृढ होऊन क्षणिक सुखाचा आनंद वाटला. श्री साईबाबा म्हणत की “ज्याची दुकान घालून आहे त्याचा एक गिन्हाईक येत नाही. आपण सर्व संसारी आहोत. ऐहिक मुखाचे ग्राहक. श्री साईबाबांकडे धावतो जे सुख व आनंद क्षणिक असत, परंतु चीर काल टिकणारा आनंद, सुख कशात आहे हचावदल विचार करीत नाही. संसारी मनुष्य माया मोहात गुंतल्याने त्यातुन निघण्याचा मार्गच त्यास साप-डतच नाहीं. हा मार्ग काढण्या करिता ‘श्री साईबाबा’ सारख्या संताना शरण जावयास हवे. हचाशिवाय कलीयुगात नामस्मरणा शिवाय दुसरा मार्ग नाहीं. म्हणून आपण सर्व मानवाने श्री साईबाबांचे नामाचा जप करणे आजच्या संसारी जगात अगदीच सोपे साधन आहे. आपले मन काम, क्रेव, मोह, मत्सर या षड् रिपुने बरबटले आहे श्री साईबाबांचे नाम रमरणीने अंतकरण स्वच्छ होऊन आनंद आणि सुखाचा मार्ग दिसू लागेल.

श्री साईसच्चरित्रातील ओवो “कुंती पाच पांडवांची आई अज्ञात आणि बनवासा पाई कष्टली जरी, अनंत पाई प्राथी देवाते, म्हणे देवा परमेश्वरा सौख्य मागती त्याला द्या. मला दुःख, परन्तु तुझ्या नावाचा विसर पडू देऊ नको हेच देवा मला दे.”

आपणही साईबाबांपाशी हेच मागू या की तुमच्या नावाचा अखंड जप अंतकरणात चालू दे, त्याचा विसर क्षणभर सुद्धा पडू देऊ नको. श्रीसाई

सच्चरित्रात श्री बाबा सांगतात की, “साई साई महणाल सात समुद्र करीन निहाल”, आपण सर्वं भक्त साईबाबांचा नावाचा जप बाबांकडे मागू या.

हे नामस्मरण करण्यास काळ, वेळ वगैरे कशाही प्रकारची जहरत नाहीं. नामस्मरण कोणालाही कोठेही बसून करता येते. महणून मानवाने श्री साईबाबांकडे त्यांच्या नावाचा जप (नाम; स्मरण) करण्याची मागणी करावी.

“जय श्री साईनाथ”

श्रीबाबांचे निर्याण

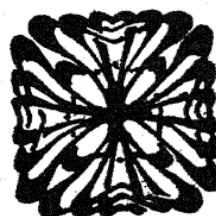
—साईनंद

० बाबांचे निर्याण आक्टोबर महिन्यात झाले. २८ सप्टेंबर पासून बाबांना २-३ दिवस ताप आला. त्यानंतर बाबांनी अन्न घर्ज केले. त्यांचा नित्यक्रम पूर्वीप्रमाणेच चालू होता. मध्यान्हीच्या आरतीनंतर निकटची भक्तमंडळी बाबांच्या बरोबर जेवण्यासाठी रोज थांबत असत. परंतु १५ आक्टोबर रोजी आरती झाल्यावर बापूसाहेब, काकासाहेब वगैरे भक्त श्रेष्ठींना घरी जेवाचयास जाण्याची आज्ञा झाली. बहुतेक मंडळी घरी गेली. थोडी मंडळी मागे राहिली. लक्ष्मीबाई घरी गेली नाहीं. तिला बाबांनी ९ रु. दिले व ते महणाले, “मला येथे बरे वाटत नाहीं. मला वाड्यात (बुट्टी वाडा) घेऊन चला.” नंतर ते बयाजीच्या अंगावर रेलले. त्यांचा इवासोच्छास हलका होऊ लागला. भागूजीने हे नानासाहेबांस सांगितले. निमोणकरांनी थोडे पाणी पाजले. पण ते बाहेर आले. निमोणकरांनी ‘देवा’ महणून मोठ्याने किकाळी मारली. बाबांनी क्षणभर डोळे उवऱ्हून पाहिले व ‘आँ’ (होकारार्थी) असे म्हटले, दुपारी २-३५ वाजता

बाबांचे निर्यण झाले. रात्रभर गाभारा (समाधि) खोदण्याचे काम चालू होते. बुधवारी एकादशीच्या दिवशी संध्याकाळी श्रींचा देह समावित ठेवण्यात आला, निर्यण झाले त्या दिवशी रात्री दासगणना दृष्टांत झाला की माझ्या अंगावर वर्खळ फुले घालण्यास या.

श्रींचा देह २४ तास राहुनसुद्धा ताठ झाला नाहीं, हात, पाय मोकळे-पणे हालू शकत होते, कफनी फाडून काढावी लागली नाहीं. दुसऱ्या दिवशी तोंडातून थोडे रक्त येत होते. शेवटची कफनी आपले घरी (वुढींचा वाडा) आहे.

निर्याणापूर्वी ४-५ दिवस आधी सोनीच्या आईस बाबांनी सांगितले, मला मशिदीचा व चावडीचा कंटाळा आला आहे, आता मी वाढ्यात जाऊन बसेन. तेथे भेट. लोक (भक्त मंडळी) माझा सांभाळ करतील. बाबांचे शब्द किती सत्य आहेत हे आज शिर्डीकडे पाहिल्यास सहज लक्षात येईल. (साली. च. १ अं. ११ वर्ष).

श्रीसाईलीला

पुढील अंक भक्त अनुभव विशेषांक

श्री साईलीलाचा नव्हेंबर-डिसेंबर १९८४ चा अंक हा श्रीसाईबाबा भक्त अनुभव विशेषांक म्हणून १ नव्हेंबर रोजी प्रकाशित होईल. दरवर्षी-प्रमाणे डिसेंबरत्ता अंक बंद राहिल.

पृष्ठसंख्या १२८)

(किमत अवधी दोन रुपये

श्री साईबाबा ६६ वा पुण्यतिथी महोत्सव

यंग बॉइंज स्पोर्ट्स क्लब सी. जी. एस. कॉलनी काणे नगर, मुंबई ३७, या मंडळाच्या विद्यमाने दिनांक ४ ऑक्टोबर १९८४ ते ८ ऑक्टोबर १९८४ पर्यंत “श्री साईबाबांचा ६६ वा पुण्यतिथी महोत्सव”. साजरा करण्यात येणार आहे. त्या निमित्ताने आयोजित केलेल्या विविध स्पर्धातील विजयी स्पर्धकांना बक्किसे वाटण्यात येतील. तसेच विविध करमणूकीच्या कार्यक्रमांचे आयोजन करण्यात आले आहे. तरी सर्वांनी हेच आमंत्रण समजून कार्यक्रमास उपस्थित राहून तीर्थप्रसादाचा लाभ घ्यावा व कार्यक्रमाची शोभा वाढवावी ही विनंती.

आपला नम
श्री. नामदेव शंकर मठीक
प्रमुख कार्यवाह

शिरडी वृत्त-माहे जुलै १९८४

~~~~~

या महिन्यात गुरुपौर्णिमा उत्सवाकरिता श्री साईबाबांचे दर्शनासाठी, आलेल्या साईभक्तांची तसेच पंढरपूर यावेस जाणारे व पंढरपूरहून येणारे अशा साईभक्तांची खूपच गर्दी झाली होती. हा उत्सव बुधवार ११-७-८४ ते शुक्रवार १३-७-८४ पर्यंत समाधी मंदिरात मोठ्या थाटाने साजरा झाला. नामांकित कलाकार सौ. रजनीताई जोशी, अजित कडकडे, हरीओम शरण, मुंबईचे श्री. जयवंत कुलकर्णी वगैरे कलाकारांच्या हजेन्या झाल्या. ह. भ. प. गंगाधरबुवा व्यास, डॉबिवली यांचे कीर्तन झाले.

गुरुपौर्णिमा उत्सव - पहिला दिवस :- बुधवार ११-७-८४ रोजी पहाटे ५ वा. मंदिर उघडले. ५-१५ वा. काकड आरती झाली. सकाळी ६ वा. श्रींच्या फोटोची व पोथीची मिरवणूक समाधी मंदिरातून गुरुस्थान मार्गे द्वारकामाईत गेली त्या ठिकाणी साईसच्चरित अध्याय वाचनास सुखवात झाली. श्रीं चे स्नान, अभिषेकपूजा, आरती झाल्यानंतर दुपारी ४-३० ते ६-३० पर्यंत ह. भ. प. श्री. गंगाधरबुवा व्यास, डॉबिवली यांचे सुश्राव्य कीर्तन झाले. रात्री ७-२० ते ९-०० व ९-३० ते ११-०० पर्यंत सौ. रजनीताई जोशी, अजित कडकडे, कृष्णा चारी, सौ. निर्मला गोगटे, श्रीमती कान्होपात्रा किणीकर मुंबई यांचे गायन झाले. रात्री ९-१५ वा. श्रींच्या पालखीची मिरवणूक निवाली. पालखीस आकर्षक रोषणाई करण्यात आली होती रात्री ११-०० वा. पालखीची मिरवणूक गावातून फिरून आल्यानंतर शेजारती झाली.

उत्सवाचा मुख्य दिवस - गुरुवार दि. १२-७-८४ रोजी पहाटे ५ वा. मंदिर उघडले उत्सवाचा मुख्य दिवस असल्यामुळे साईभक्तांची गद्दी बरीच होती. ५-१५ वा. काकड आरती सुरु झाली. ६ वा. श्रींच्या फोटोची व पोथीची अध्याय वाचन समाप्ती मिरवणूक द्वारकामाईतून गुरुस्थान मार्गे समाधी मंदिरात आली. त्यानंतर श्रींचे मंगलस्नान झाले. नित्याचे कार्यक्रमा व्यतिरिक्त दुपारी ४-३० ते ६-३० पर्यंत ह. भ. प. गंगाधरबुवा व्यास यांचे कीर्तन झाले.

सायंकाळी ७-३० वा. धुपारती ज्ञाल्यानंतर रात्रि ९-१५ वा. श्रीच्या रथाची मिरवणूक समाधी मंदिरातून वाद्याचे गजरात निवाली. सनई चौधडा, टाळ, मृदुग, गायन भजन, राहाता बँडपथक, कोपरगाव. झांज-नगारा पुणे येथील मयूर बँड व न्यू गंधर्व बँड पथक, डफ, ढोल अशा थाटात लाईटने सुशोभित केलेला रथ संस्थानचे गुरुस्थान नजिक आला. त्या ठिकाणी संस्थान कर्मचारी, साईभक्त व ग्रामस्थ लोक यांनी भारूड गारूड कार्यक्रम केले. भारूड गारूड कार्यक्रमात सर्वश्री श्री. तुकाराम परदेशी, एकनाथ पा. कोते, रविंद्र जोशी, किसन हनमंता पा. गोंदकर यांनी भाग घेतला. पुण्याचे श्री. रघुनाथ सांडभोर, सिने-कलाकार यांनी नकला कार्यक्रम केले, त्यानंतर रात्रि १२-३० वा. रथ मिरवणूक समाधी मंदिरात आली. मिरवणूकीतील भवत लोक कलाकारांच्या कार्यक्रमात सामील झाले. साईभक्तांना दर्शनासाठी मंदिर रात्रभर उघडे ठेवण्यात आले होते.

उत्सवाचा ३ रा दिवस - शुक्रवार दि. १३-७-८४ रोजी सकाळी ६ वा. श्रीचे मंगल स्नान झाले. ७-३० ते ८-३० पर्यंत गुरुस्थान येथे रुद्राभिषेक झाला. ११. ते १२-०० पर्यंत ह. भ. प. गंगाधरखुवा व्यास, डोंबिवली यांचे काला कीर्तन झाले. दहीहंडी कार्यक्रम ज्ञाल्यावर माध्याह्न आरती झाली. व साईभक्तांना तीर्थप्रसाद वाटण्यात आला. रात्रि ७-३० ते १०-०० पर्यंत श्री हरीओम शरण मुंबई यांचे गायन झाले. त्यानंतर शेजारती झाली व उत्सव समाप्त झाला.

काहीं कलाकारांनी श्रीचे पुढे हजेरी दिली ती खालीलप्रमाणे -

कीर्तन :-

- १) ह. भ. प. सौ. ललीतप्रभा कुलकर्णी, गणेशपुरी.
- २) ह. भ. प. गंगाधरखुवा व्यास.
- ३) ह. भ. प. दत्तोबा गाडेकर, पारेगाव.
- ४) ह. भ. प. श्री. दत्तोबा शंकर घुमरे, खेडलेझुंगे.
- ५) ह. भ. प. विश्वनाथ महाराज सुराळेकर, सरलाचिंद

प्रवचन - १) ह. भ. प. मुरलीधर महाराज देशमुख, शिरडी.

भजन, गायन, वादन, नृत्य, नकला वर्गे:- १) श्री भगवती साई संस्थान कुली, मुंबई. २) श्रीकांत दामोदर जेऊरकर. ३) कु. मुग्धा दामोदर जेऊरकर

- ४) सौ. शैला रानडे, ठाणे. ५) श्री. ए. सुदर्शन, हैद्राबाद. ६) श्री लक्ष्मी-नारायण पवार, इंदौर. ७) श्री. एस. के. सक्सेना, दिल्ली. ८) श्री. एन. के. सक्सेना, ९) कु. कुसुम दिल्ली. १०) श्री. नरेश मादुरकर, पुणे. ११) सौ. मंगला सुधीर पाहे'पुणे. १२) श्री. हिंदुस्तानी भजनी मंडळ, पिंपळगाव. १३) श्री. तुकाराम माघवराव दैठणकर, पुणे. १४) श्री. मधुकरराव गोपाळ सोनचणे, बडोदा. १५) श्री. सुनील श्यामराव लोणकर, पुणे. १६) श्री. श्रीराम व्ही. सातडेंकर' परेल. १७) डॉ. श्री. कीर्तीकर, मुंबई. १८) श्री. चंद्रसेन साळगावकर, मुंबई. १९) श्री. शिवाजी तुकाराम धुमाळ, शिर्डी. २०) श्री. रजनीताई जोशी, ठाकूरद्वार मुंबई. २१) श्री. अजित कडकडे, सांताकूझ, २२) सौ. निर्मला गोगटे, मुंबई २३) श्रीमती कान्होपात्रा किणी-कर, ताढेव. २४) श्री. कृष्णा चारी, सांताकूझ. २५) श्री साई बैन्कर, मुंबई. २६) श्री. मकरंद कुडले, शिक्कानगर. मुंबई. २७) श्री. दामूअण्णा दलवी. श्रीरामपूर. २८) श्री अशोक दामूअण्णा दलवी, श्रीरामपूर. २९) श्री. ज्ञानोबा जगन्नाथ नगरकर, पुणे. ३०) श्री. जितेंद्र गंगाधर जाधव, पुणे. ३१) श्री. पारसमल पोरवाल, शिर्डी. ३२) श्री. भोलानाथ समेळ, मुंबई. ३३) श्री. रावसाहेब देशमुख, अमरावती. ३४) श्री. महेश जनार्दन कुलकर्णी, पुणे. ३५) सौ. सुचीता रमेश पिळणकर, मुंबई. ३६) श्री. रमेश पिळणकर, मुंबई. ३७) श्री. राज श्रीनिवास नायकर, घाटकोपर. ३८) श्री. एस. के. भालेराव, मुंबई. ३९) श्री. दत्ता नरहरी देवलणकर, पुणे. ४०) श्री. महादेव तुकाराम तुपे, पुणे. ४१) डॉ. खानविलकर, लोणावळा. ४२) कु. अर्पणा अशोक खानविलकर. ४३) कु. प्रिया अशोक धनवे. ४४) श्री. विजय हजारे, बोरीवली. ४५) श्री. संजय परळकर. ४६) श्री. प्रकाश यशवंतराव कोकाटे, कोल्हापूर. ४७) श्री. देवीदास वाघचौरे. ४८) श्री. गोविंद लोणकर, पुणे. ४९) श्री. जयवंतराव कुलकर्णी, मुंबई. ५०) श्री. रघुनाथ बाबूराव सांडभोर, पुणे. ५१) श्री. मोहनराव कलंकी, मुंबई. ५२) श्री. अनंतराव पांचाळ, मुंबई. ५३) श्री. मनोहर गडसे. ५४) श्री. किसनदास कपूरचंद दुगड, अहमदनगर. ५५) श्री. वसंत कृष्णा साळुके, मुंबई. ५६) श्री. गजानन दैठणकर, पुणे. ५७) श्री. एस. बी. भोसले, मुंबई. ५८) श्री. दौलतभाई मुंबई. ५९) श्री.

सुर्थकांत तळेकर, मुंबई. ६०) श्री. दिलीप नाईक, मुंबई. ६१) श्री. भीमराव नामदेव साळुके. ६२) श्री. गोकुळ राहुरकर, मुंबई. ६३) श्री. दत्तात्रय छगनराव पंडीत, पुणे. ६४) अशोक माधवराव दैठणकर, पुणे. ६५) श्री. तुकाराम माधवराव दैठणकर, पुणे. ६६) श्री. मनोहर रघुनाथ पंडीत. ६७) श्री. राजेश मधुकर अमरे, राजापूर. ६८) द्वी. वसंत घुमकर, मुंबई. ६९) सौ. रेखा मांडवी, अहमदनगर. ७०) श्री. वसंतराव देवठणकर, पुणे. ७१) श्री. अशोक लक्ष्मण नार्वेकर, मुंबई. ७२) श्री. शेखर नश्वर विसपुत्रे, शिर्डी. ७३) श्री. प्रदिप विष्णु जाधव, मुंबई. ७४) श्री. आर. एम. मिराळे, शिर्डी. ७५) श्री. अब्दुल कादर निजामी, पुणे. ७६) द्वी. शिवाजी तुकाराम घुमाठ, शिर्डी. ७७) श्री. राजेंद्र गंगाधर जाधव, पुणे. ७८) मिस्त्री अब्दुल्ला कासीम, पुणे. ७९) श्री. चंद्रकांत साळगावकर, शिर्डी. ८०) सौ. गीजरेबाई, शिर्डी. ८१) श्री. रामदास ओंकार अहिरराव, हणमंतगाव. ८२) श्री. एम. डी. मन्सुरील, पैठण. ८३) श्री. चंद्रकांत अनंत गवंडे, मुंबई. ८४) श्री. शिवाजी बापूजी घोलप, हणमंतगाव. ८५) श्री. बी. ए. चव्हाण, गंगापूर. ८६) विमलताई भाऊसाहेब शिंके, जळगाव. ८७) श्री. छबूराव बाबूराव आहेर, हणमंतगाव. ८८) श्री. डी. एम. पाटील, अंगापूर. ८९) श्री. ज्ञानबा तात्या वाडेकर, शिर्डी. ९०) श्री. शेखर नवाब उमरपटेल, अस्तगाव. ९१) श्री. अरुण सोमानी, संगमनेर. ९२) श्री. शिवराम बिडवे, संगमनेर. ९३) श्री. सदाशिवराव जाधव, सांगली. ९४) श्री. ज्ञानेश्वर रामचंद्र वैद्य, शिर्डी. ९५) श्री. ललितकुमार जोशी, शिर्डी. ९६) श्री. शिवाजीराजे कदम. ९७) श्री. शांताबाई वाघ, ९८) कु. भागश्री अनिलराव रावकनकर, वैजापूर. ९९) श्री. प्रमोद सीताराम शेरे. १००) श्री. भास्कर यशवंत वराडकर. १०१) कामिनी अग्नीहोत्री, १०२) डोन्हाळे भजनी मंडळ, डोन्हाळे. १०३) श्री. अशोक आढाव, पुणे. १०४) श्री. राजाभाऊ देशपांडे, पुणे. १०५) श्री. दिगंबरराव भातोडे, राहता. १०६) श्री. भानुदास चाफेकर, कुकाणा. १०७) श्री. अप्पासाहेब सामंत, मुंबई. १०७) श्री. जयवंत उत्पात, लक्ष्मी-वाडी. १०८) श्री. बाळू कुलकर्णी, लक्ष्मीवाडी. १०९) श्री. मनोहर लोणकर,

पुणे. ११०) श्री. मधुकर गोपाळराव सोनवणे, बडोदा. १११) श्री. गंगाधर जाधव, पुणे. ११२) श्री. बाळासाहेब दत्तात्रय राऊत, नगर. ११३) श्री. रामकृष्ण सखाराम सालकर, कोपरगाव. ११४) श्री. सखाराम राघूजी सालकर कोपरगाव. ११५) श्री. विष्णु दयाळ ११६) श्री. दिलीप विडवे, नासिक. ११७) श्री. सुनील लोणकर, पुणे. ११८) श्री. अशोक नानासाहेब कोराटे, शिर्डी. ११९) श्री. प्रसाद सुर्यकांत हुंडे, पुणे. १२०) श्री. सुरेश शामराव लोणकर, पुणे. १२१) श्री. जयंता जगन्नाथ नगरकर. १२२) श्री. रंजन शंकरराव लांजेकर, १२३) न्यू गंधर्व ब्रास वँड, पुणे. १२४) श्री. सुरेश बबनराव आढावा. पुणे. १२५) मयूर ब्रास वँड, पुणे. १२६) भारत स्काउट्स अँड गाईड्स, वेस्टर्न रेल्वे गट, लोअर परळ, मुंबई. श्री. वसंत घुमकर, रोवर लीडर. १२७) मध्य रेल्वे गट श्री. वी. वी. गंगावणे, लीडर. १२८) श्री. सुरेश राजाराम आंजलेकर, मुंबई. १२९) श्री. शशिकांत एकनाथ दळवी, मुंबई. १३०) श्री. सतीश राव, मुंबई. १३१) श्री. विलास महाडीक. १३२) श्री. वसंत बाळाराम जोशी. १३३) श्री. विलास पावसकर. १३४) श्री. वसंत नाईक. १३५) श्री. बारकूशेठ मांडवकर. १३६) श्री. विलास परळकर. १३७) श्री. विवेक मुळे. १३८) श्री. शिवराम शिरोडकर. १३९) श्री. सुभाष कांबळी. १४०) श्री. बारावकर, ब्रदर्स, शिर्डी. १४१) श्री. रघुनाथ नागरे, शिर्डी. १४२) श्री. शाम मिराणे, शिर्डी. १४३) श्री. चतुर्धन नागरे, शिर्डी. १४४) श्री. माणिक साळी. १४५) श्री. मधुकर निवृत्ति भालेराव, शिर्डी. १४६) श्री. हरीओम शरण, मुंबई. १४७) सौ. नंदिनी शरण. १४८) श्री. माधव पवार. १४९) श्री. दिपक बोरकर. १५०) श्री. वसंत हाटकर. १५१) श्री. आल्हाद हाटकर. १५२) श्री. म. वा. पवार. १५३) श्री. सुरेश गमरे. १५४) श्री. रमेश गोताड. १५५) श्री. प्रदीप रासने, अहमदनगर. १५६) डॉ. ठोसर, अमरावती. १५७) नलिनी के. दवे, १५८) श्री. किशोर अमेंबल, पुटपत्ती. १५९) सौ. शरयू साईदास मराठे. १६०) सौ. सुलभा रंगनाथ, नांदेड. १६१) कु. शीतल रविंद्र वाणी, शिर्डी. १६२) श्री. कचरु वापू गडाख, पारेगाव. १६३) श्री. बाबूराव गोडे, पारेगाव. १६४) श्री.

काशिनाथ बिंडवे, पारेगाव. १६५) श्री. चांगदेव भिकाजी गडाख, पारेगाव. १६६) श्री. रंगनाथ भागोजी सोमवंशी, लव्हारे. १६७) श्री. विशाल वेंकटालचम, दिल्ली. १६८) श्री. राजेश नागजी, मुंबई. १६९) श्री. गिरीराज पंडीत, मुंबई. १७०) सौ. मंगला गिरीराज, मुंबई. १७१) श्री. पिंपळवाडी भजनी मंडळ, पिंपळवाडी. १७२) श्री. दत्ताराम विठ्ठल घाग, मुंबई. १७३) श्री. प. पु. गुरुदेव कांटे स्वामी, पांचगणी. १७४) श्री. भास्कर दगडू काळे, देहरे. १७५) श्री. भास्करन, आंध्रप्रदेश. १७६) श्री. इमानली शहा, बन्हानपूर.

हवापाणी – शिरडी येथील हवापाणी उत्तम असून रोगराई काहीं नाही
शिरडीत पावसाचे प्रमाण कमी आहे.

साईबाबा संस्थान शिरडीची प्रकाशने

अ. क्र.	पुस्तकाचे नाव	भाषा	किंवत		पो. व. पैसे
			र.	पैसे	
१)	श्री साईचित्र	मराठी	२२	-००	५-००
२)	"	इंग्रजी	१२	-५०	४-००
३)	"	हिंदी	१२	-००	४-००
४)	"	गुजराथी	१२	-००	४-००
५)	"	कन्नड	१०	-००	४-००
६)	"	तेलगू	१३	-००	४-००
७)	"	तामील	१२	-००	४-६०
८)	श्री साईलीलामृत	मराठी	७	-५०	३-००
९)	"	हिंदी	७	-००	३-५०
१०)	"	गुजराथी	४	-२५	२-००
११)	बवतार व कार्य	मराठी	४	-००	२-००
१२)	स्तवन मंजरी	मराठी	०	-३५	२-००
१३)	"	गुजराथी	०	-३०	२-००
१४)	सगुणोपासना	मराठी	०	-५०	२-००
१५)	"	गुजराथी	०	-५०	२-००
१६)	तेलगू पुजाविधी	तेलगू	छपाई चालू		आहे.
१७)	चार अध्याय	मराठी	१	-२५	२-००
१८)	श्रीसाईबाबा आँफ शिरडी(भरुचा)	इंग्रजी	५	-००	२-००
१९)	किर्तनमाला	मराठी	०	-७५	२-००
२०)	सचित्र साईबाबा	मराठी	४	-००	२-००
२१)	शिरडी दर्शन	इंग्रजी	४	-५०	२-००
२२)	मुलांचे साईबाबा	मराठी	१	-७५	२-००
२३)	"	इंग्रजी	१	-७५	२-००
२४)	"	तेलगू	छपाई चालू		आहे.
२५)	"	गुजराथी	१	-५०	२-००
२६)	"	हिंदी	१	-७५	२-००

(कम्हर पृष्ठ ३ वर्णन)

२७)	वेट सेंट श्री साईबाबा	मराठी	०-५०	३-००
२८)	श्री साईबाबा दि सुपरमें	इंग्रजी	५-२५	३-००
२९)	शिरडी गाईड	इंग्रजी	१-८०	३-००
३०)	"	मराठी	१-५०	३-००
३१)	शिरडी गाईड	गुजराठी	१-५०	३-००
३२)	"	हिंदी	उपाई चालु	आहे.
३३)	हक्काध्याय	मराठी	०-९०	३-००
३४)	श्रीसाईलीला, अधिकृत मासिक मुख्यपत्र मराठी न इंग्रजी वार्षिक वर्गीय		१०-००	प्रत्येकी प्रत १-००

(क्षी. पी. ची पढत नाही)

अ. क्र.	फोटोचे नाव	फोटो	विषयत	पो. व घंटिग
		साईज	क. वैत्रे	ल. वैत्रे
१)	आशीर्वाद फोटो	१४"X२०"	१-६५	३-००
२)	"	२०"X२४"	१-१०	३-००
३)	"	७"X१०"	०-५५	३-००
४)	"	४"X५"	०-२०	३-००
५)	"	२"X३"	०-१५	३-००
६)	दगडावर बसलेले बाबा (रंगीत)	१४"X२०"	१-६५	३-००
७)	(काळा पांढरा)	१४"X२०"	१-६५	३-००
८)	मूर्ती फोटो	१३"X१८"	२-७५	३-००
९)	"	१३"X१८"	१-९०	३-००
१०)	द्वारकामाई कॅमेरा (रंगीत फोटो)	१०"X२०"	१-१०	३-००
११)	(काळा पांढरा)	१०"X१४"	०-८५	३-००
१२)	कॅमेरा द्वारकामाई फोटो	९"X१२"	१-१०	३-००
१३)	" (रंगीत)	९"X१२"	१-६५	३-००
१४)	निळा	९"X१२"	०-७५	३-००
१५)	श्रीसाईबाबाचे पश्याचे कॅलेंडर	---	१६-००	८-००

मुद्रक : पांढुरंग मोरे, बांग्ले नेशनल प्रिन्टर्स प्रा. लि. ४२, जी. डी. आंबेकर मार्ग, बडाला, मुंबई ३१, संपादक व प्रकाशक : थो. क. हि. काफरे, साई निकेतन, डॉ. आंबेडकर रोड, खोदादाद सर्कलजवळ, प्लॉट नं. ८०४, बी. दादर मुंबई१४.

श्री

रामचंद्रा

श्रीसाईबाबा सत्यान. शिरडीचे अधिकृत मासिक

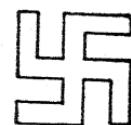
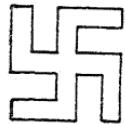
श्रीसाईबाबांनी अनेक भक्तांना विविध स्वरूपात दर्शन देऊन अक्षरशः थक्क केले आहे! मुंबापुरीचे प्रस्थात डॉक्टर कट्टर रामभक्त होते. मित्रांसह शिरडीला गेल्यावर आपण बाबांना वंदन करणार नाहीं असा निश्चयच त्यांनी केला होता. पण काय चमत्कार! द्वारकामार्इत त्यांना साईनाथांच्या जागी साक्षात् अयोध्यापती श्री प्रभू रामचंद्रांचेच दर्शन घडले आणि त्यांनी साष्टांग नमस्कार तिथ्या तिथे घातला. त्यांची मित्र मंडळी हे बघून थक्कहव झाली.

नव्हेंबर-हिसेंबर १९८४)

श्री माईनाश रामचंद्रा

(किंमत २ रुपये

जगा लावावे सत्यथी । हेचि साईलीलेची कृती ॥

नव्हे. डिसें. १९८४
भक्त अनुभव विशेषांक

श्री साईलीला

श्रीसाईबाबा संस्थान,
शिरडीचे अधिकृत मासिक

संपादक

श्री. रा. द. बने

कार्यकारी अधिकारी श्रीसाईबाबा संस्थान शिरडी

: कार्यकारी संपादक :

डॉ. श्री. दिपरच्छे

श्री. सदानंद चेंदवणकर

एम. ए. पी. एच. डी.

(मराठी आवृत्ती)

(इंग्रजी आवृत्ती)

श्रीसाईवाक्सुधा

वर्ष ६३ वे)

किंमत २ रुपये (अंक ८ व ९

दूरध्वनी ८८२२५६१

: कार्यालय :

“साईनिकेतन”, प्लॉट नं. ८०४-बी, डॉ. आंबेडकर पथ, दादर. मुंबई-४०० ०१४.

वार्षिक वर्गणी रु. १०/- (ट.ख.सह) किरकोळ अंक १ रु. फक्त.

जगा लावावे सत्यथी । हेचि साईलीलेची कृती ॥

श्रीसाई वाक्सुधा

निवृत्ति ज्ञानदेव मुक्ताबाई ।
नामा जनी गोरा गोणाई ।
तुका नरहरी नरसी भाई ।
सजन कसाई सांवता ॥३५॥

पूर्वी संत होऊनि गेले ।
सांप्रतही ते वरेचि ज्ञाले ।
वसुधैव कुटुंबी भले ।
आधार रंजल्या गांजल्यांचे ॥३६॥

रामदास संतप्रवर ।
सोडूनिया गोदातीर ।
प्रकट ज्ञाले कृष्णा तटाकावर ।
जगदुद्धारा कारणे ॥३७॥

तैसेचि हे योगेश्वर साई ।
महान शिरडींची पुण्याई ।
जगदुद्धाराचिये पार्यी ।
गोदे ठायीं अवतरले ॥३८॥

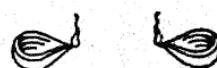
परीस लोहा दे कनक स्थिति ।
तया परिसा संतां उपमिती ।
संतांची परी अलौकिक कृति ।
निजरूप देती भक्तांते ॥३९॥

- श्री साईसच्चरित अध्याय ४.

सुविचार

वदनं प्रसाद सदनं ।
सदयं हृदयं सुधामुचोवाचः ।
करणं परोपकरणं ।
येषां केषां न ते वन्द्याः ॥

ज्यांचे मुख प्रसन्नतेचे घर आहे.
ज्यांचे हृदय दयेने भरलेले आहे.
ज्यांची वाणी अमृतस्त्राव करणारी
आहे, व ज्यांची कृति परोपकार
पूर्ण आहे. ते कुणाला वरे वंदनीय
वाटणार नाहीत!

भक्त अनुभव अंकाचे मानकरी १९८४

१) सौ. सुधाताई चैतन्य.	२९) सौ. प्रमिला घडाडे.
२) श्री. शाम चिटणीस	३०) श्री. म. प. घोंगे.
३) सौ. वसुधा आगाशे	३१) सौ. विमल वगळ.
४) कु. अंजना राधाकृष्ण गुप्ता	३२) श्री. पु. कृ. धुपकर.
५) श्री. कृष्णाजी देशमुख.	३३) कु. शुभांगी पावसकर.
६) सौ. शारदा घाटचळ.	३४) श्री. व्ही. एल. वर्तक.
७) अॅड. जी. बी. वायसे.	३५) सौ. नंदा परदेशी.
८) सौ. निर्मला मालवणकर.	३६) श्री. आत्माराम ठाकरे.
९) सौ. मथुराबाई हिंबारे.	३७) सौ. रेखा साळवी.
१०) डॉ. अनील मोरे.	३८) श्री. पु. अ. साठे.
११) श्रीमती शशिकला मरबली.	३९) सौ. सुलभा कदम.
१२) श्री. लक्ष्मणराव रापतवार.	४०) श्री. तुकाराम साटम.
१३) सौ. सुनंदा इनामदार.	४१) सौ. मालती गालवणकर.
१४) श्री. किसनराव कुलकर्णी.	४२) श्री. एन. आर. शहाणे.
१५) श्रीमती शुभांगी पाटणकर.	४३) कु. सरल खारकर.
१६) श्री. टी. डब्ल्यू वाणी.	४४) श्री. चंद्रकांत गरणटे.
१७) सौ. निर्मला घोडे.	४५) सौ. आसावरी वायकूळ.
१८) श्री. अनिल रिसबूड.	४६) श्री. टी. एन. चव्हाण.
१९) सौ. एम. एस. सावंत.	४७) सौ. रोहिणी जाधव.
२०) श्री. श्रीधर जिनराजकर.	४८) श्री. डी. बी. पोतनीस.
२१) सौ. पुष्पाताई जोशी.	४९) सौ. भावना जेऊरकर.
२२) श्री. विजयकुमार चिंद्रकर.	५०) श्री. गजाननराव निरखे.
२३) सौ. शशिकला पाटील.	५१) हेमलता पारकर.
२४) श्री. जे. बी. कोष्टी.	५२) श्री. मदन चव्हाण.
२५) कु. स्वाती साळवी.	५३) कु. उषा तावडे.
२६) श्री. लहू रेवाळे.	५४) श्री. एस. एल. रणदिवे.
२७) सौ. उमिला घोलेकर.	५५) किरणकुमार नाईक
२८) श्री. एन. एन. कुलकर्णी.	५६) सौ. प्रिया परब.

- ५७) सौ. सविता जोशी.
 ५८) श्री. नारायण पाटील.
 ५९) सौ. उषा चितांबर.
 ६०) सौ. वर्षी वि. हजारे.
 [६१) श्री. पंडरीनाथ परब.
 ६२) लीलाताई गोलतकर.
 ६३) सौ. सिंधु फडणीस.
 ६४) सौ. वसुधरा चोरे.
 ६५) श्री. महादेव सुर्वे.
 [६६) सौ. अश्विनी चीपकर.

- ६७) श्री. भा. ह. मुरांजन.
 ६८) सौ. तेजल देशपांडे.
 ६९) श्री. सुनिल मोहिले.
 ७०) सौ. सीता कुलकर्णी.
 ७१) श्री. सुर्यकांत चंदे.
 ७२) सौ. सुनीता निरखे.
 ७३) श्री. रमेश शेळार.
 ७४) “निर्मल”
 ७५) शिरडीवृत्त.

माझा अभिप्राय -

“श्री साईलीला” हे मासिक आंतरराष्ट्रीय सुकिर्तीचे आणि अध्यात्मिक सन्मागचे एकमेव मासिक आहे.

या मासिकाची रचना, मांडणी, कल्पकताही अतिशय सोज्वळ स्वयंपूर्ण-मार्मिक, हृदयाला भिडणारी भाषाशैली इ. मुळे ते सर्वांग परिपूर्ण असे असून मासिकांतील गद्य-पद्य वाडमय जीवनाला कसर न लागू देणारे आणि जीवन सुगंधीत करणारे केवड्याचे कणीस आहे.

-चंद्रकांत गरगटे, सातारा.

भक्त स्वानुभव विशेषांक

स. न. वि. वि.

७५
झैपूर्कूकीपू

दोन्ही महत्वाचे सण आक्टोबर महिन्याच्या मध्याच तारखांना आले. ४ आक्टोबरला दसरा व २४ आक्टोबरला दिवाळी. तेव्हां दरमहा १ तारखेस पोस्टात न चुकता पडणारा तो अंक म्हटला तर ऐन दसरा व म्हटला तर ऐन दिवाळीपूर्वी तुमच्या हाती पडावा म्हणून आम्ही प्रयत्नशील राहिलो व तो अंक आपल्या हाती दिला. त्या अंकात श्रीसाईनाथांच्या ६६ व्या पुण्यनिधी निमित्य काही भक्त लेखकांचे लेख मुहाम प्रसिद्ध केलेले होते. तसेच काही भक्तांचे अनुभव लेख व भक्त कवी जनांच्या कविताही प्रसिद्ध केल्या होत्या. एकाच महिन्यात येणाऱ्या या दोन्ही मोठ्या सणाचा फायदा घेऊन दसरा दिवाळी अंक आम्ही भक्त वाचकांच्या हाती दिला व श्रीबाबांच्या वाचकांनी भक्तांनी त्याचे द्वांगलेच स्वागत केले.

श्री साईलीलाचा हा जोड अंक १२८ पानांचा भक्त स्वानुभव विशेषांक म्हणून दिवाळी नंतर आपल्या हाती पडत आहे. श्री बाबांच्या भक्तांना बाबांची पूजा-अर्चा-प्रार्थना नामस्मरण जप-जाप्य चित्तन-मन्त्र पोथी वाचन इ. करीत असताना व स्वतः काही संकटात आपल्तीत सापडले असताना बाबांना कळवळून त्यांनी हाक मारलो असताना श्री बाबांनी त्यांची संकटे, आपल्या दूर केल्याचे दाखले, अनुभव, उदाहरणे या अंकात दिलेले आहेत हे वाचून श्री बाबांच्या बद्दलचा भक्तिभाव शतपटींने वाढतो.

काही भक्त लेखक आपले अगदीच किरकोळ अनुभव पाठवून देतात. संपादकांना लिहिलेल्या पत्रात लिहितात माझे हे जर अरिष्ट टळले तर मी हा अनुभव साईलीलात देईन असे बाबांना सांगितले म्हणून हा मजकूर पाठवित

प्रिय श्री साईभक्तांनो तुमच्या आवडत्या प्रिय असलेल्या श्रीसाई-लीलाचा हा भक्त स्वानुभव विशेषांक तुमच्या उत्सुक असलेल्या हातात देण्यात नेहमीप्रमाणे आताही आम्हांस आनंद वाटत आहे. दरवर्षी आम्ही हा अंक दिवाळी विशेषांक म्हणून प्रसिद्ध करीत आलो आहोत. पण यंदांचे वर्षी दसरा व दिवाळी हे

आहे. अगदोच किरकोळ सामान्य अनुभव प्रसिद्ध करून ते भक्तांसमोर ठेवणे हे आमचे दृष्टीने तरी योग्य वाटत नाहीं. पण काहीवेळा आम्ही भक्तांचे लाड पुरवतो नाहीं असे नाहीं. पण संपादकांना गठ घालून मजकूर प्रसिद्ध करून घेणे हे तंत्र आम्हांला वरे वाटत नाहीं. लाड पुरविष्यासही काही मर्यादा असतात. भक्तमित्रानों वाबांचे आलेले तुम्हांला अनुभव प्रसिद्ध करण्यासाठीच हे मासिक आहे याची जाणीव ठेवा व आपल्याला आलेले किरकोळ, मामुली अनुभव न पाठवता चांगले वाचनीय, घवघवीत अनुभव पाठवत चला व ते पण अगदी थोडक्यात हं, हे लक्षात असू द्या.

० श्रीसाईलीलाचा हा नव्हेंवर-डिसेंबर जोड अंक असल्याने डिसेंबरचा वेगळा अंक प्रसिद्ध होणार नाहीं. आता यानंतर पुढील अंक १ जानेवारी १९८५ रोजी भेटीस येईल.

श्रीसाईलीला पुढील अंक जानेवारीत

० श्रीसाईलीला मासिकाचा हा नव्हेंवर-डिसेंबरचा जोड अंक असल्यामुळे डिसेंबरचा वेगळा अंक प्रसिद्ध होणार नाहीं याची भक्तवाचकांनी नोंद घ्यावी. यापुढील अंक जानेवारी १९८५ मध्ये प्रसिद्ध होईल.

ऋग्वेदस्य महावाक्यं
प्रज्ञां ब्रह्मः ।१।

यजुर्वेदस्य महावाक्यं
अहं ब्रह्मात्मि ।२।

सामवेदस्य महावाक्यं
तत् त्वमसि ।३।

अथर्ववेदस्य महावाक्यं
अयं आत्मा ब्रह्मः ।४।

मुखी राम अन रहीम ठवूनी
जनी एक्याचे नाम घेवूनी
समधमचि सार उजलोनी
तुझ्या लोलांच्या औंदायला
नसे अंत ना पार । साईं तू माझा कैवार.

श्रीसाईबाबा भक्त स्वानुभव विशेषांक

जरी हे शरीर गेलो मी टाकून । तरी मी धावेन भक्तांसाठी ॥

-सौ. सुधाताई चैतन्य

१४, राजस्व ग्राम, इंदौर, (म. प्र.)
पिन - ४५२००२.

० माझ लहान वयातच लग्न झालेल होत. पतीसेवा हीच खरी देवपुजा अशी माहेरची शिकवणूक. मुलाला घर आहे, नोकरी आहे, मुलगा होतकरू दिसतो आहे. या करता माझं लग्न जास्त चौकशी न करता वडीलांनी यांच्याशी केल. लंगा नंतर यांची नोकरी सुटली. नोकरी लागण्याची पंचाईत. वडीलांनी प्रयत्न केले. पण यांचं शिक्षण मँट्रीक पर्यंतच होत या करता ते हताश झाले.

हे साईभक्त. पतीची सेवाच मी पूर्णपणे पाळत होते. तुम्ही पुनः मँट्रीक ला बसा असा मी आग्रह केला. नोकरीत काम जास्त. अभ्यासास वेळ मिळत नव्हता. अशा कठीण अवस्थेत हे पास होतील ही अपेक्षा त्यांनी सोडून दिली होती. मी बाबांचा धावा करीत असे. त्यांचाही बाबांवर विश्वास पण ते म्हणत “अग प्रयत्न केले तर पाहिजेत जर माझ्या हातून होत नाहीं, तर अशा स्थितीत आपणास बाबा कशी मदत करतील. हे शक्य तरी आहे का? देव त्यालाच मदत करतो जो ईश्वरावर भरोसा ठेवून प्रयत्न करतो.”

परीक्षेचा दिवस आला. परीक्षा देऊ की नको असं काहुर यांच्या मनात माजल होते. माझ मन मला सांगत होतं की बाबा समर्थ आहेत. माझ्या हाकेला धावून येतील व आपणास मदत करतील व झाले तसेच. बाबांनी चमत्कार केले. जे हे प्रश्न वाचत तेच प्रश्न परीक्षेत येत यामुळे यांना परिक्षेत पास होण्याची आशा वाढू लागली. परंतु गणित हा विषय यांचा फारच कठीण होता. आपण यात पास नाहीं होणार! पण त्याच रात्री एक गृहस्थ यांच्या जवळ आला व म्हणाला अहो मला एवढे गणित समजावून द्या. त्यांनी ते सर्व प्रश्न दोघांनी सोडवून घेतले. जातांना ते गृहस्थ म्हणाले पहा बुवा मला तर सर्व प्रश्न सुटले आहेत तुम्हांस जेथे नसेल समजत तर पुन्हां परीक्षेच्या अगोदर पहा बरं.”

हा गृहस्थ कोण? परीक्षावेळी कसा आला हे आम्ही काहींच चौकशी केली नाहीं. काय आश्रय दुसऱ्या दिवशी सोडविलेलेच प्रश्न पेपरात होते.

परीक्षेचा निकाल आला व त्यात यांना यश मिळाल. मला असं वाटतं की बाबा म्हणतात ते काहीं खोटे नाहीं की, जरी हे शरीर गेलो मी टाकून तरी मी धावेन भक्तांसाठी ॥

या कलीयुगामध्ये मुमुक्षूना तरून जाण्याचा एकच मार्ग म्हणजे साई उपासना हाच असून साई उपासनेमुळे दुर्गम निरस कठीण असा वाटणारा भवसिधु तरून जाता येतो. तेव्हां या उपासनेने मुमुक्षूनीं सायुज्यता भक्ती मिळवून आपला देह पावन करावा अशी सदिच्छा व्यवस्त करून उत्कंठ प्रेमाने व अपार श्रद्धेने हे पुण्य साईनाथांचे चरणी अर्पण करते.

मला चार मुलं चारी आता पदवीधर आहेत. सर्व चांगल्या नोकरीत काम करीत आहेत. हे सर्व साईभक्तीचं फल आहे.

मग जो गाई वेडे वाकुडे । माझे चरित्र माझे पवाडे ।
त्याचिया मी मागेपुढे । चोहीकडे उभाचि ॥

० मी रोज चिचार करीत असे की हे (माझे पती) आँफिसमधून आल्यावर असे उदास असतात कां? त्यांना मी प्रश्न केला तर त्यांच एकच उत्तर, “अग, काम जास्त असतं, ते वेळेवर होत नाहीं, या करता त्याची खूपरेपा पुढील दिवसाची कशी करावी याच्या काळजीत असतो दुसरं काहीं नाहीं.”

सकोळ-संघ्याकाळ सतत हे चिताग्रस्त पाहून मनाला वरं वाटत नव्हते. पण माझ्याजवळ या करता काहीं उपाय नव्हता. मनाला वाईट वाटे.

हे नियमाने पोथी (दाभोलकर कृत) वाचित असूत. ती वाचत असतांना कैक वेळा त्यांच्या डोळ्यांना पाणी आलेलं मी पाहिलं त्याच कारण विचारावं तर त्यावर त्यांचे उत्तर, “अग, बाबांनी कितीकांचे रोगराई, पासून रक्षण केले आहे, ते वाचलं की माझ मन प्रेमाने भरून येते”. मी त्यांच्याकडे वेड्या सारखी पहातच राहात असे. त्यांना आँफिसात काही तरी दुःख आहे व ते कोणास सांगत नाहीत अस माझ पक्क मत झालं. दिवसा मागून दिवस जात होते. पण त्याच कोडमला काहीं उलगडत नव्हत.

एकदा मी हट्ट धरला की “पोथी मी ऐकेन तुम्ही जोराने वाचा”. पहिल्यांदा ते या गोळी करता तयार झाले नाहींत परंतु हट्ट धरल्यावर ते कवूल झाले. मी रोज नियमाने पोथी ऐकत असे. असा क्रम आमचा चालू झाला होता.

तो दिवस मी कधीही विसरणार नाहीं. त्यांनी म्हटलं, “मग जो गाई वाडे वाकुडे। माझे चरित्र माझे पवाडे। तयाच्या मी मागे पुढे। चोहिकडे उभाचि ॥ व त्यांचे डोळ पाण्याने भरून आले. मी त्यांच्याकडे पहातच राहिले. ते म्हणाले, आजच माझे व वरिष्ठाचे भांडण झाले. त्यावेळेस मला वाटलं की, माझ्या तोंडातून ज शब्द बाहेर पडत आहेत ते स्वतः बाबाच वदवित आहेत असा भास झाला, मी म्हटलं अगदी खरं आहे कणा कणामध्ये साई रमतात आहे. त्यांचेच शब्द पहा आता ओवीत तुम्ही वाचलेत ना.” त्यांनी आपलं मन माझ्यासमोर मोकळ केलं. ते म्हणाले, आज माझी व माझ्या वरिष्ठाची पुष्कळच वादावादी झाली. मला असं वाटलं की मला बोलण्याची शक्ती बाबाच देत आहेत व ते माझ्या जवळ उभे आहेत. सर्वजण तर मला माझ्या वागण्याबद्दल दोष देत आहेत. पहावे काय होतं ते”.

त्यांना आपल्या नोकरीच काय होतं याची काळजी, मी धीर दिला व म्हटलं, “ही बावांचीच लीला आहे. ते सर्व चांगलेच करतील.” दोन चार दिवस आम्ही काळजीतच होतो. पण चौथ्या दिवशी यांच्या हातात आँडर पडली व हे बढतीच्या कामावर लवकरच रुजू झाले. ते जेव्हां घरी आले त्यावेळेस मी त्यांना म्हटलं “आहे की नाहीं खरं की मग जो गाई वेडे वाकुडे माझे चरित्र माझे पवाडे। त्यांच्या मी मागेपुढे। चोहिकडे उभाचि ॥

आता हे रिटायर झाले आहेत. व त्यादिवसा पासून ते पुढे वाढतच गेले. ते आता सुखी आहेत.

रामरक्षा संपली नि ताप उतरला

—सौ. वसुधा वि. अगांजे
वि. नं. ९२१३२९९, टिळकनगर,
चेंबूर, मुंबई - ८९.

○ आमच्या घरी आम्ही दोघे साळवाबांचे निःस्सीम भद्रत आहोत. साई-
लीला मासिक मी नुकतेच चालू केले. मध्यंतरी मला एकदम वेचैन वाटू लागले.
छातीत धडधडू लागले. अंगाला एकदम घाम सुटला. तावडतोब बाबांचा घावा
केला.

रोज संध्याकाळी आरती झाल्यानंतर आम्ही घरातील सर्व बाबांची उदी
लावतो. तसेच कुठेही वाहेर जाताना अगदी न चुकता बाबांची उदी लावल्या-
शिवाय जात नाहीं. माझी मुळगी चि. वैशाली त्यावेळी दोन वर्षांची होती.
एकाएकी तिला रात्री खूप ताप भरला. ती आणि मी खूपच वेचैन झालो.
तो दिवस दसन्याचा होता. माहिमला होणाऱ्या बाबांच्या उत्सवाला हे गेले
होते. ते पहाटे तीन वाजता घरी आले. घरात दिवा दिसल्यावर त्यांच्याही
मनात शंका उत्पन्न झाली. घरात शिरताच मुलीचा ताप पाहून हे पण घावरले,
व बाबांची उदी हातात घेऊन रामरक्षा म्हणण्यास सुरवात केली. खरोखर
रामरक्षा संपत येताच मुळीला थोडा घाम वाटू लागला, आणि औषध दिल्या-
प्रमाणे अगदी हळूहळू तिचा ताप उतरला. धन्य ते बाबा! आणि धन्य ती
साईमाऊली!

आणखी असे बाबांचे नित्यनवे अनुभव आम्ही घेत आहोत. रोज नेमाने
त्यांची प्रार्थना व जयजयकार आम्ही करतो. अशीच कृपादृष्टी आमच्यावर
त्यांची राहो ही साईचरणी नम्र प्रार्थना!

बाबा समई मागतात

—श्री. शाम चिटणीस.

द्वारा श्री. कांता चिखलीकर.

लक्ष्मी प्रिंटिंग प्रेस, म्हापसा, बार्देश,
गोवा.

० मी शाम सुंदर चिटणीस म्हापसा येथील रहाणारा. गेली तीन वर्षे
मी बाबांकडे जास्त ओढला गेलो. मी नियमितपणे कलंगुटला श्री. प्रलहाद
हुल्याळकर हचांच्या घरी साई समर्थने दर्शन घेत असतो. कित्येक वर्षे माझी
प्रकृती फारच नाजूक होती. मी कोठ गाव सोडून बाहेर जात नसे. कलंगुट—
म्हापसा अंतर १२ किलोमीटर आहे. मी जसा कलंगुटला जाऊ लागलो तशी
माझ्या प्रकृतीत नकळत सुधारणा झाली. दोन वर्षांपूर्वी मी आणि मास्तर
आणि इतर मंडळी अचानक भर पावसात आँगस्टमध्ये टँक्सी करून शिरडीस
गेलो. मला काहींच त्रास झाला नाहीं. त्यानंतर मी डॉक्टरना भेटलोच नाहीं.
गेल्या वर्षी १९८३ दसऱ्याच्या दिवशी मला पहाटे बाबांचे दर्शन झाले — त्यांनी
सरळ माझ्याकडे समईची मागणी केली — आणि समईची उंची, आकार पण
दाखवला. मी सकाळी मार्केटात गेलो तोच स्वप्नातील तीच समई माझ्या
दृष्टीस पडली. मी ती लगेच खरेदी केली, आणि कलंगुटच्या बाबांच्या पुढ्यात
ठेवली. मी समईची खरेदी म्हापसा दुकान नं. ११३ या दुकानातून केली होती.
संव्याकाळी आरती झाली आणि एक मास्तरांचा स्नेही पण आला होता.
तो म्हणाला “सर एकच समई तेवढी बरी दिसत नाहीं, दुसरी आणली पाहिजे”
मास्तर म्हणाले “सुंदर, माझी ताकद नाहीं, बाबांच्या मनात असेल तर दुसरी
उद्या येईलच.” त्याच रात्री ११३ दुकानाचे मालक नरेन्द्र तिवरेकर हचांच्या
स्वप्नी जाऊन बाबांनी समईची मागणी केली. तिवरेकर मला हुड्कू लागले.
त्यांनी लगेच समई घेतली आणि ते माझ्या मामाला (श्री महेश चिखलीकर)
हचांना घेऊन कलंगुटला गेले आणि समई बाबांना अर्पण केली. याता मास्तरां-
च्या घरी साईबाबांपुढे दोन समया मंद प्रकाश देत आहेत. बाबांपुढे उमे
राहिले की सर्व चिता व्याप मिटतात असा माझा आणि पुष्कळ मंडळींचा
अनुभव आहे.

श्रद्धा आणि सबुरी फलदायी

—कृ. अंजना राधाकृष्ण गुप्ता.
पाटकर वाडा, भगतसिंग पथ
डोंबिवली (पुर्व), जि. ठाणे, ४२१२०१.

० तीन वर्षांपूर्वी मी नोकरीसाठी खूपच प्रयत्न करीत होते. बरेच ठिकाणी अज पाठविले होते, पण नशिव कुठेच साथ देत नव्हते. त्यामुळे माझे मन फारच विचलीत झाले होते. माझे आईवडील साईभक्त आहेत आणि ते बाबांची रोज प्रार्थना करीत असतात. पण माझी कुणावर श्रद्धा नव्हती. माणसाचे जोवरी इच्छानुसार होत नसते किंवा घडत नसते तोवर त्याची कुणावरही श्रद्धा बसत नाहीं. नोकरी लागण्यापूर्वी मी लायब्ररीत तात्पुरती नोकरी करीत होते. माझी आई बाबांना नेहमी माझ्या नोकरी विषयी साकड घालत असे. एकदा आईला दर्शन देऊन बाबा म्हणाले — तिला यापेक्षा चांगल्या पगाराची नोकरी मिळाली तर ती नको कां? हे बाबांचे वाक्य मला कळल्यावर मी बाबांची खूप चेष्टा केली व हसले. असेच काहीं महिने गेल्यानंतर अचानक अशी एक गोष्ट घडली, त्यावर माझा विश्वास बसतच नव्हता. ज्या ठिकाणी मी ट्रनी क्लार्क म्हणून काम करीत होते. तिथेच मला नोकरीत कायम करण्यात आले. ते ऐकून मला आईने सांगितलेले बाबांचे शब्द आठवू लागले. नोकरीचे कायम पत्र मिळाल्यानंतर माझ्या डोळधातून अशू वाहू लागले आणि मी घरी आल्यावर बाबांची माफी मागितली. तेव्हांपासून माझी बाबांवर अढळ श्रद्धा आणि विश्वास बसला. बाबा कृपेमुळे मला आता पगार भरपूर मिळतो व नोकरी कायमची झाली. साईबाबांची लीला अगाध आहे. आता शिरडीला बाबांच्या दशनासाठी माझे मन पाखराप्रमाण सतत उडत असते. बाबांचे हे वचन किती खरे आहे.

“शरण मज आला आणि वाया गेला ।
दाखवा दाखवा ऐसा कोणी ॥
जाणा येथे आहे सहाय्य सर्वांस ।
मागे जे जे त्यास ते ते लाभे ॥”

देव त्वारी त्याला कोण मारी

—श्री. कृष्णाजी भास्कर देशमुख.

३८३, शुक्रवार पेठ,

पालकर वाडा, पुणे २.

० सकाळची घाईची वेळ. ९॥ वाजले. नेहमीप्रमाणे घरातील सर्व कामे उरकून मी आँफीसला गेलो. सौ. उज्ज्वलाला (माझी पत्नी) मधून मधून फिटस् येत असल्यामुळे आम्ही घरातील सर्व कामे सकाळी ९॥ च्या खात उरकत असू. माझा मुलगा चि. उमेश जेवून १०॥ वाजता शाळत गेला. घरात दुसरे कुणीही नव्हते. सौ. उज्ज्वला पोथ्या वाचण्याची त्यारी करू लागली. लहानपणापासून कीर्तने, प्रवचन, पोथ्या वाचण्याची तिला फार आवड. त्यातल्या त्यात बाबांच्या पोथ्या म्हटले की तिला फार आनंद होई. आजही तिच्या पेटीत २५-३० बाबांच्या पोथ्या आहेत. नेहमीप्रमाणे आजही तिने रांगोळी काढून पाट मांडला. पोथ्या व बाबांचा फोटो त्यावर ठेवून हठद कुंकुं, फुले वाहून नमस्कार केला. उद्बत्ती लावण्यापेक्षा तिला चिमणी जवळ ठेवणे आवडे त्यावरच ती उद्बत्या लावणे पसंत करीत असे. पोथ्या बन्याच असल्यामुळे तिला पुळकळ उद्बत्या लागत. ११ वाजता वाचावयास सुरवात झाली. जेमतेम एक तास लोटला असेल. इतक्यात तिला। टीटस् आल्या. समोरच ठेवलेल्या चिमणीचर ती पडली. चिमणी पालथी झाली. रांकेल सांडले व जाळ पसरला. त्या जाळातच सौ. उज्ज्वलाचा चेहरा पडला. डोळ्याला असलेला प्लॅस्टिकचा चम्पा जळून खाक झाला. चम्प्याच्या कांचा फक्त जवळ पडल्या होत्या. चम्प्याच्या प्लॅस्टिकच्या काडचा कानाजवळील केसात अडक-विलेल्या असल्यामुळे थोडचा केसाच्या बटा जळाल्या. सर्व चेहरा संपूर्ण भाजून लाल झाला होता. डोळ्याच्या पापणीचे केसही जळून गेले होते. पायाच्या मांडीला ४-५ इंच भाजले होते. तेथे मोठा फोड आला होता. १५-२० मिनिटे निघून गेली सौ. उज्ज्वला शुद्धीवर आली व स्वतःच दोन्ही खोल्यांची दारे उघडून बाहेर आली. काय झाले तिला काही कळलेच नाही. फीटस् येऊन गेल्या म्हणजे काही कळत नाही व आठवतही नाही. चेहण्याची आग होत होती. सौ. उज्ज्वला आमच्या शेजारच्या सौ. सरस्वती वामन कुलकर्णी (नेहमी लोकांना मदत करणाऱ्या) यांचेकडे गेली व म्हणाली बघाहो चेहण्याची आग होते. काय झाल्य? बाईंनी चेहरा पाहिला. त्या घावरल्या व म्हणाल्या

मामी काय ज्ञाले? त्यांनी ताबडतोब रिक्षा बोलाविली व तिळा वाडीया हॅस्पिटलमध्ये दाखल केले पुढे त्याच बाईंनी मला निरोप पाठविला. चि. उमेशही आला. दवाखान्यात आम्ही पाहिले चेहरा संपूर्ण भाजला होता. इलाज चालू होते पुढे बाबांच्या कृपेने ती वाचली. प्लॅस्टिक सर्जरी करावी लागली. बराच खर्च ज्ञाला. विशेष म्हणजे प्लॅस्टिकच्या काढीमुळे पेटलेल्या केसाच्या बटा तिथेच विझल्या. डोक्याचे केस तसेच राहिले. मांडीला चांगलेच भाजले. पण अंगावरील कपडे तसेच राहिले. पेटले नाहीत केसाच्या बटा पेटल्या असतांना संपूर्ण केस जळाल्याचे मला माहित आहे. अंग भाजले असताना संपूर्ण कपडे पेटून मृत्यु आल्याची उदाहरणे मी पाहिली आहेत मग हे कसे घडले? ही किमया कुणी केली? हा चमत्कार कसा घडला? हंथाचे उत्तर एकच. बाबांनीच तिळा वाचविले. देव भक्तांसाठी धावत येतो हेच खरे. सौ. उज्वलाचा बाबांवर फार विश्वास, काही हरवले व ते मिळत नसले तर ती बाबांचा धावा करते आणि आश्चर्य हे कि तिळा ती वस्तु ताबडतोब मिळते. जेवताना अगर कुठलीही वस्तु ग्रहण करताना ती बाबांना नवेद्य दाखविल्या-शिवाय खात नाहीं. बाबांची उदी लावावयास ती कधीच विसरत नाहीं. संकटात ती बाबांचे नाव घतेच पण नेहमीच बाबांची सेवा करण्यात तिळा आनंद वाटतो. तिच्या अडळ श्रद्धेमुळे ती वाचली. आज त्या गोष्टीला बारा वर्ष होऊन गेली. पण आजही ती गोष्ट आठवली की मला आश्चर्य वाटते व माझे मस्तक बाबांपुढे नम्ह होते, व नकळत माझ्या तोंडून शब्द वाहेर पडतात अनंत कोटी ब्रह्मांड नायक राजाधिराज योगिराज परब्रह्म ह श्री सच्चिदानन्द सद्गुरु श्रीसाईनाथ महाराजकी जय

श्रीसाईलीलाचा अभिप्राय –

“श्रीसाईलीला अंक नसून श्रीसाईलीला एक अमृतधाराच आहे.”

श्री. विजय आत्माराम परब
(पालखेवाडी) कवळी चाळ,
नं. ९ डी । ३, के. डी. रोड,
दादर, मुंबई २८.

यजमान परत आले

-सौ. शारदा घाटवळ.
पाथर्ली रोड, डॉंबवळी, जि. ठाणे

० वालपणी साईबाबांच्या तसविरीकडे पाहून मला वेगळ कुतुहल वाटत असे. समजायला लागले तेव्हां साईबाबा परमेश्वराचे अवतार आहेत असे वाटू लागले. कशी कोण जाणे मी साईबाबांच्या भजनी लागले माझ्या संसारातल्या अडीअडचणी त्यांच्या कृपेने निभावल्या. मनातल्या सर्व इच्छा जणू काहीं साईबाबा पुरखू लागले. मी समाधानात होते. आणि कसे कोणजाणे माझ्या समाधानाला ग्रहण लागले. काहीं ना काहीं आर्थिक, मानसिक संकटाची भर पडू लागली. संकटे सोसण्याची माझी वृत्ती जाणून मी साईबाबांना दोष देवू लागले.

त्यातच भर म्हणून माझ्या पर्तिना व्यसन लागले आणि मग मात्र मी हादर्हन गेले.

बाबांचा सबूरीचा सल्ला विसरून मी नको त्या भक्तांकडे जावू लागले. कुठेच यश यत नव्हते. दिवसे दिवस माझ पती मनोरुण होऊन वसले.

दिनांक २१ ऑगस्टला माझ्या वडिलांना हॉस्पिटलमध्ये बघायला गेलेले माझे यजमान परत आलेच नाहींत. दोन दिवस मी स्वतंत्र शोध घेतला. कुठेच पत्ता नाहीं. मग मात्र मी साईबाबांना विनवू लागले. “बाबा त्यांना घरी आणा. माझी लाज राखा” रात्रंदिवस साईनामाचा जप करत होते. बाबांना एवढेच सांगत होते की, बाबा माझे पती गणपतीच्या आत घरी येवू देत नाहींतर मी तुमच्या मंदिरात येवून प्राण सोडीन’ अशी २७ ता. ची रात्र उजाडली मी थकून गेले होते. ते गेल्याचे मी आजूबाजूला शेजान्यांना जाणवू दिले नव्हते.

फक्त माझ्या माहेरी माहित होते. माझी लाज श्री साईनाथांच्या हातात होती आणि बाबा माझ्या हांकेला धावले. माझे यजमान सोमवारी २७ ता. तारखेला रात्रौ ८ वाजता घरी आले, त्यांना काहीच आठवत नाही आपण कसे घरी आलो ते.

पण मला खात्री आहे माझ्या साईबाबांनीच त्यांना घरी आणले. आणि आता साईबाबाच मला तारखील अशी माझी ठाम खात्री आहे.

तेव्हां भक्तांनो कितीही संकटे आली तरी, साईनाम विसरू नका, साई-कृपेची शंका घेवू नका. बाबा आपल्या सदैव पाठीशीच आहेत.

श्रीसाईचरणी शतशः प्रणाम !

साई माऊळी सदा कृपेची सावली

—अँडव्होकेट जी. बी. वायसे
‘साई सरस्वती’, पौड रस्ता,
कोथरुड पुणे २३.

० साईबाबांनी हयात असतांना सांगितल्याप्रमाणे ते त्यांच्या भक्तांच्या आशा आकांक्षा नेहमीच पूर्ण करीत असतात, व त्याची प्रचिती अनेक मार्गाने साईभक्तांना वेळोवेळी येत असतेच. त्यासाठी भक्तांनी नेहमी श्रद्धा व सबुरी पाढली पाहिजे व साईबाबांच्या वचनांचे नीट पालन केले पाहिजे तरच त्यांना प्रचिती येते. सध्या शिर्डी येथे अलोट गर्दी नेहमीच असते, व यात्रेमध्ये या गर्दीला मर्यादाच नसते. असे असूनही प्रत्येकांचे मनोवांछित जाणून त्याप्रमाणे त्यांना मार्ग दाखविला जातो. इतर ठिकाणच्या क्षेत्राप्रमाणे भक्तजन उदासिन होवून परतत नाहीत. याला कारण संस्थानमधील व्यवस्थापकांची शिस्त उल्लेखनीय अशी फवत शिर्डी मध्येच पहावयास मिळते.

मी, नेहमी शिर्डीला जात असतो. असेच या रामनवमीला जाण्याचा प्रयत्न केला. परंतु १० तारखेस मंगळवारी जाता आले नाहीं. कारण शिर्डी येथील तुफान गर्दीमुळे निवास, पूजा, दर्शन व्यवस्थित होणार नाही याची बोचणी मनास लागली होती. तरीपण दिनांक ११-४-८४ ला शिर्डी येथे जाण्याचा योग आला. त्यावेळी निवासाच्या ठिकाणी दोन दिवस अगोदर प्रतिक्षा यादीवर खूप गर्दी होती. त्यामुळे खोली मिळण्याचा योग कमीच होता. त्यातच माझ्या पत्नीची तब्येत बरी नसल्याने मन उदासिन झाले. अशा वेळी लॉकर घेवून त्यामध्ये सामान ठेवले व प्रसादाच्या भोजनासाठी भोजनगृहात गेलो. तब्येत बरी नसल्याने माझी पत्नी सौ. सरस्वती हीची जेवणावर इच्छा नक्ती. परंतु प्रत्यक्ष भोजन झाल्यानंतर त्यांनी सांगितले की, माझ्या मनाप्रमाणे भोजनात भाजी असल्यामुळे भोजन चांगले झाले, याचवेळी आमचे शेजारीच भोजनासाठी मुंबईचे श्री. गुप्ते साईभक्त यांची ओळख झाली व आपणहूनच त्यांनी सांगितले की, तुमची निवासाची सोय झालेली नसणारच. तरी तुम्ही जेवण झालेवर माझ्या खोलीवर या. हे एकून साईबाबांच्या लीलेची प्रचिती आली. परंतु बाबांची इच्छा वेगळीच होती. त्यांच्या कृपेमुळे दूपारी ४ वाजता, आम्हास स्वतंत्र खोली मिळाली. खोली घेतल्यानंतर आम्ही साकोरी येथे